

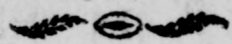
Uti band och bojer då.

Sade: Åh! lycklig dag,

När jag brdt min Konungs lag.

18.

Han då wårjan presentera,
Åt wår Wrangels låcka hand.
Så gick honom, så går flera,
Som förråda Kong och Land.
Stupestocken blef des del,
För des stora brott och fel.

511 GS 1737

W i s a

om

Wrangel och Lejonhufswud,

tvänne olika sinnade Generaler.

Säljes i Em. Bruzelii Bockläbor för 2 fl. B:co.

U p s a l a,
tryckt hos Em. Bruzelius.
1826.

511

1.

Du fäcka Lejonhufvud;
När du till Carlskrona gick,
Och du Flottan skull antaga,
Ställa Swenskar uti skick:
Då du Carls-ordet tog,
Att att wäga lif och blod.

2.

När wi Finlands skär fick äga,
Lade Swenska Flottan an,
Lejonhufvud torde wäga,
Sända ut trehundra man.
Två Galerer färdig stå,
Att med dig till Ryssen gå.

3.

Derpå gafs ett rop af Wrangel
Stanna Broder i ditt lopp.
Låt ej Fronden lida mangel,

Swif ej så vår Konungs hopp;
Rådha Swea om du kan,
Låt oss stå till sista man.

4.

Lejonhufwud börja' swara:
„Wänta ännu fyra dar,
„Då jag hos Er tänker wara,
„Gud han ware Eder For!
„Jag från Eder resa måst,
„Stå man säkre på Er post.“

5.

Fjerde dygnet börja' lida,
Då till Wrangel funskap gick:
Huru länge vill du bida?
Ståll ditt manskap uti skick!
Lejonhufwud falsker är,
Han hos Ryssen winet tår.

6.

Svenska walten fick oss skåda
Hwar en mängd af Ryssar stod,
Med ett rop han Wrangel båda',
Som bar redligt hjelte-mod:
Skynnda dig, vårt hufwud, fram,
Låt oss göra Ryssar skam.

7.

Wrangel börja' derpå ställa
Allt sitt manskap uti skick,
Sade: Gossar, låt det gälla,
War nu med gawären quick,
Ladda bröder, låt oss gå,
Så att Ryssen strykt kan få.

8.

Knappt war halfwa vägen ända,
Då wi genast fingo se,
Ryssar utaf winet brända,
Uti skymnen storsint le;
Men här blef en annan lef,
Mången fogel fick nu stek.

9.

När de då fringrända woro
Af Serhundra Svenska man,
Och vårt manskap dem affskoro
Så att ingen undfly kan,
Börja wi att skjuta på,
Ryssar föllo ned som strå.

10.

Wrangel börja' derpå ropa:
Gossar! hwaren i sitt led;
Fall på knäen allihopa,

Och i skottet bdmjukt bed:
Jesus blifwe nu vår hjelp;
Och vår Fiend nederstjelp!

11.

Brangel åter commendera:
Tredje salvan, lägg nu an!
Rykar, mer än många flera,
Derpå flydde, man från man.
Hurtig war vår Brangels hand;
Att fdrswara Wilmanstrand.

12.

Men hör på hwad som nu hände,
Och vår ångstan wara må;
Sig en kula till oss wände,
Brangels hdgra arm tog frå.
Ingen som ej sedt det tror,
Hur Armeens sorg war stor.

13.

Brangel låt sig dock förbinda,
Sade: Gosar! fatta mod.
Låt ej sorgen Er förblinda;
Vi ska wåga lif och blod.
Gud med mig främst fdr Er går,
Att wi lycklig seger får.

14.

Effter flaget fick man finna;
Att tolstusend Rykar låg,
Och om jag mig kan påminna,
Svenske tretti-twa man såg,
Som sin bane hade fått,
Och bort till de döda gått.

15.

Genast Brangel ordres fällde:
Att man gropar gråfwa skull,
Hwilket wi ock strart beställde,
Att de döda fick sin mull.
Wån och owån i en graf
Man en njder hwila gaf.

16.

Brangel sade se'n till alla:
Gå wi Lejonhufwud se,
Will jag färligt Er befalla;
Att mig troget bistånd ge.
Låt oss båd' med lif och själ
Gåta för vår Konungs wål.

17.

När trefjerdels wåg war leden;
Fick man se postwagnar twå;
Der låg Lejonhufwud wreden,